

ת"פ 36360/04/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

13 מאי 2014

ת"פ 36360-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת איטה נחמן

מדינת ישראל

נגד

פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לאה נהרי

הנאשם וב"כ עו"ד שמרית צור

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס לו עבירות של שהייה שלא כדין, עבירה על סעיף 12 (1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה") והכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה על סעיף 275 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 18.4.13, סמוך לשעה 15:38, שהה הנאשם, שהינו תושב האזור, בשער המהיר בנמל תעופה בן גוריון, וזאת כשאין בידו אישור כניסה או שהייה כחוק. בהמשך, עת שנשאל הנאשם לזהותו על ידי השוטר אוריאל גורייבסקי (להלן: "השוטר"), מסר הנאשם פרטי זיהוי של אחר.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן, אך ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.
4. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירות והגיש גליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (עת/1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה בעבירות איומים ותקיפת בת זוג - שתיהן בשני מופעים, וזאת מהשנים 2011-2012, בגין הרשעה זו הוא ריצה 7 חודשי מאסר בפועל. לגישת ב"כ המאשימה, הנאשם ביצע את העבירות נשוא הרשעתו הקודמת עת היה בידו אישור שהייה כחוק, אותו ניצל לרעה כשביצע את העבירות.

ב"כ המאשימה טוען כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הינו מאסר בין 4 - 12 חודשים ועתר להשית על הנאשם את העונש הנמצא ברף הנמוך של המתחם בתוספת ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם הפנתה להודייתו של הנאשם אשר נמסרה בהזדמנות הראשונה בתחנת המשטרה. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לעובדה כי הוא נשוי לישראלית, ואת העבירות נשוא הרשעתו הקודמת ביצע כלפיה מפאת כעסיו עליה עת לא ביקשה לחדש את אישור שהייתו, ולכן בוצעו העבירות דנן.

הוצגו אישורי שהייה קודמים שהיו לנאשם (ענ/1), בקשת הנאשם ובת זוגו לאיחוד משפחות (ענ/2), חוזה שכירות (ענ/4), חוזה נישואין (ענ/6) והעתק צילומי לת.ז. בת זוגו (ענ/7).

הסנגורית ציינה כי לאחר שסיים הנאשם לרצות את עונשו הקודם הוא פנה יחד עם אשתו לטיפול זוגי במרכז לטיפול במשפחה בירושלים (כמופיע ב-ענ/3).

עוד הוסיפה הסנגורית כי כיום יש ברשות הנאשם אישור שהייה בארץ, הוא מתגורר עם בת זוגו, שנמצאת בהריון מתקדם ולהם שני ילדים משותפים.

לגישת הסנגורית, סעיף 40 ד. לתיקון 113 בחוק, בדרך כלל אינו רלוונטי למקרים של שב"חים, אך במקרה דנן שונים הם הדברים משמדובר בנאשם שיש ברשותו אישור שהייה בארץ במסגרת איחוד משפחות והוא עבר הליך שיקומי, בתחום האלימות הזוגית, אך הליך שיקומי זה למעשה היווה תנאי להמשך מעמדו החוקי בארץ.

בתימוכין באסמכתאות, טענה ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם במקרה בו אין לנאשם הרשעות קודמות מתחום השהייה בלתי חוקית מתחיל ממאסר על תנאי, אף בהתקיים עבירה נלווית שנמצאת במדרג נמוך ונועדה אך להקל על עבירת השהייה בלתי חוקית.

עוד לגישת ב"כ הנאשם המדובר באדם עובד לפרנסת משפחתו, אב לילדים, מתכוון להמשיך לשהות בארץ, מעשיו לא גרמו נזק אלא שהוא פגע באפשרות שיקבל היתר שהייה עד שקיבל את ההיתר הנוכחי.

ההגנה טענה כי השתת מאסר על תנאי, תפגע באפשרות הנאשם לחדש את היתר השהייה שלו, על כן היא עתרה להסתפק בימי מעצרו ובקנס שיקוזז מההפקדה הקיימת בתיק המעצר.

6. הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע צער על הטעות שעשה עת שהה ללא היתר הוסיף כי היה בטיפול עם אשתו, שבעקבותיו הם שיקמו את התא המשפחתי. הנאשם מסר כי לא ישוב לסורו, הוא הפנה לנסיבות חייו, שהוא ואשתו מתגוררים רחוק ממשפחותיהם, לעובדה שהוא עובד ומפרנס יחידי למשפחתו, שאשתו לא עובדת, היא לומדת באוניברסיטה ונמצאת בהריון. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט, שלא להחזירו לכלא.

דין

7. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע:

8. במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי בדמות זכותה של מדינת ישראל לבקר את תנועת הבאים בשעריה.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם:

9. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות על חוק הכניסה לישראל, מתחשבת בצורך למגר תופעה זו שפוגעת בריבונות המדינה ובטחונה. מתפקיד בית המשפט, להעביר מסר מתבקש, באמצעות השתתפות עונשים חמורים במקרים אלו.

בעניין מתחם העונש ההולם, בת"פ (פתח-תקווה) 40821-02-13 ריכז כב' השופט ד"ר עמי קובו, שורה של פסיקה למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות של כניסה ו/או שהייה שלא כדין:

א. ברע"פ 3683/13 **חושיה נ' מדינת ישראל** (4.8.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר נדון ל-30 ימי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

ב. ברע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו מהסתפקות בימי מעצרו (3 ימים) ל-30 ימי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 37240-07-11 **מדינת ישראל נ' אקרע** (21.7.13), החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית, לעונש של 3 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 46768-04-13 **מדינת ישראל נ' אלהרוש** (28.4.13) החמיר בית-המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, לעונש של חודשיים מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מח' ים) 44287-02-13 **מדינת ישראל נ' אללטיף** (24.2.13) קבע בית-המשפט המחוזי בירושלים את מתחם העונש ההולם כעומד בין עשרה ימי מאסר לבין שישה חודשים, ודחה ערעור על גזר דין אשר קבע עונש בגדרי מתחם זה, של 14 ימי מאסר

בפועל.

- ו. בת"פ (ת"א) 57968-01-13 **מדינת ישראל נ' עויס** (19.2.13), קבע בית-המשפט כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב-5 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 50 ימי מאסר בפועל.
- ז. בת"פ (רמ') 32722-06-13 **מדינת ישראל נ' זמאערה** (10.7.13), הורשעו הנאשמים בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל יחד עם ביצוע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בית-המשפט גזר על הנאשמים עונש מאסר בפועל למשך 26 ימים, כאשר קבע כי אין הצדקה להחמיר עם הנאשמים בהטלת עונש חמור יותר באופן משמעותי, משהיה מוטל עליהם אילולא הורשעו גם בעבירת ההפרעה.
- ח. בת"פ (ת"א) 34819-11-12 **מדינת ישראל נ' אלעמלה** (27.11.12), קבע בית המשפט כי כאשר מדובר בכניסה לאחלת לישראל שלא כדין, המתחמים נועדו למספר ימי מאסר לבין 5 חודשי מאסר בפועל. כאשר מדובר בכניסה לישראל, שאלה נלוו עבירות נוספות שנועדו להקל על העבירה העיקרית - המתחם יקבע בהתאם לחומרתה של העבירה הנלווית. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין ובשימוש במסמך מזויף, ונדון ל-21 ימי מאסר בפועל.
- ט. בת"פ (פ"ת) 53825-09-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (6.12.12), הורשע הנאשם בביצוע 2 עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (14 ימים).
- י. בת"פ (ת"א) 51943-06-13 **מדינת ישראל נ' אבן עלי** (25.6.13), הורשעו הנאשמים בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ונדונו ל-10 ימי מאסר בפועל.
- יא. בת"פ (נת') 9489-07-13 **מדינת ישראל נ' עטאר** (9.7.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (7 ימים).
- יב. בת"פ (כ"ס) 20286-05-12 **מדינת ישראל נ' קרעאן** (24.6.13), הורשע הנאשם בביצוע 3 עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם (יומיים).
- יג. בת"פ (כ"ס) 4883-07-13 **מדינת ישראל נ' שחתית** (14.7.13) קבע בית-המשפט מתחם עונש הולם לעבירה של שב"ח שהרף הנמוך שלו הינו מאסר מותנה וגזר על הנאשמים עונש מאסר מותנה. המאשימה לא עירערה על גזר דין זה.
- יד. בת"פ (כ"ס) 48954-02-11 **מדינת ישראל נ' ברברי** (1.7.13), לאור נסיבות חריגות בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, העסקת תושב זר והתחזות כאדם אחר, גזר בית-המשפט על הנאשם עונש מותנה, כאשר קבע כי המסר העונשי המתאים יועבר באמצעות השתת קנס מכביד.
- טו. בת"פ (י-ם) 1221-10 **מדינת ישראל נ' פקיה** (2.6.13), הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. המאסר המותנה שעמד נגד הנאשם 1 הוארך ועל הנאשם 2 נגזר מאסר על תנאי.
10. מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר

בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

13. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירות, הנאשם ידע שאין ברשותו היתר שהייה בארץ, אך בחר להמשיך את שהייתו ועת נשאל על ידי שוטר לזהותו, הוא מסר פרטיו של אחר, ככל הנראה הנאשם תכנן את מעשיו, הצטייד בפרטיו של אותו אחר משידע שאינו שווה בארץ כחוק.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הינו עיקרי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות, הנאשם כאמור פגע בריבונות מדינת ישראל והקשה על רשויות החוק.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי שעלה מנסיבות המקרה, הנאשם נשוי לישראלית וכנראה שהה בארץ שלא כדין לשהות עם משפחתו.

לא נפגעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית ויכל להימנע מהמעשה עליו הייתה לו שליטה מלאה.

חריגה ממתחם העונש הראוי:

14. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

צודקת הסנגורית כי בעבירות כגון שהייה או כניסה שלא כדין, סעיף זה כמעט אינו רלוונטי. אך במקרה דנן, הנאשם השתקם במסגרת הליך משפטי קודם, בתחום הזוגי, וזאת על אף שסיים לרצות את עונשו, הוא בעל משפחה במדינה, וכיום יש ברשותו היתר שהייה.

נסיבותיו של הנאשם והשיקום שעבר, מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

15. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40יא בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטעוני ההגנה ומדברי הנאשם.

המדובר בנאשם, בן 35, נשוי לישראלית, אב לשני ילדים ואשתו בהריון. לחובתו הרשעה בעבירות אלימות כלפי בת זוג. הנאשם עובד לפרנסת משפחתו, אשתו לומדת ואינה עובדת. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הביע צער וחרטה על מעשיו וכיום הוא שוהה בארץ כדן.

אין ספק כי אימוץ עתירת המאשימה לעונש, יגרום נזק לנאשם ולמשפחתו. הוא גם עלול לגרום להם נזק בעתיד, בדמות הפגיעה באפשרותו לקבל היתרי שהייה מהרשויות. באשר להשתתף מאסר על תנאי, שגם היא תפגע בנאשם כנ"ל, אין הדברים מגיעים לכדי אימוץ עתירת ההגנה כך שלא להשית עליו מאסר על תנאי.

16. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 ימים בניכוי ימי מעצרו 18.4.13 - 25.4.13. כך למעשה סיים הנאשם לרצות את מאסרו.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. מאסר על תנאי למשך חודש והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה של הכשלת שוטר.

ד. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מהפקדון הקיים בתיק המעצר 36378-04-13.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

**ניתנה והודעה היום י"ג אייר
תשע"ד, 13/05/2014 במעמד
הנוכחים.
איטה נחמן, שופטת**

הוקלדעלידיפעתשלומוב